

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Nejvyšší správní soud: Po zrušení rozhodnutí krajským soudem je ÚOHS povinen znovu rozhodnout i tehdy, je-li vedeno řízení u NSS

V prosinci 2010 Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) zamítl svým rozsudkem[1] kasační stížnost podanou Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). NSS tak dal konečnou odpověď na otázku, zda je ÚOHS vázán právním názorem vysloveným Krajským soudem v Brně i v případě, kdy je tento rozsudek napaden kasační stížností ÚOHS a může být tedy ke stížnosti změněn NSS.

V roce 2003 ÚOHS vydal správní rozhodnutí[2], kterým bylo určeno, že některá ujednání obsažená ve smlouvě o propojení uzavřené mezi společnostmi Český Mobil a společností Eurotel Praha podléhají zákazu dohod narušujících soutěž podle § 3 ZOHS.[3] Krajský soud v Brně však v roce 2009 toto rozhodnutí zrušil.[4] ÚOHS proti rozsudku krajského soudu podal kasační stížnost a zdržel se dalších úkonů ve správním řízení. Společnost Telefónica, jako právní nástupce jednoho z účastníků, tento postup napadla žalobou proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 s.ř.s.[5], a domáhala se, aby ÚOHS byla uložena povinnost vydat rozhodnutí. Úřad pak v řízení před krajským soudem i NSS svůj postup obhajoval jednak potřebou provést další dokazování a první analýzy, jednak složitou procesní situací, která by nastala, pokud by NSS zrušil rozhodnutí krajského soudu, avšak ÚOHS by v mezidobí rozhodl v souladu s (nyní již rušeným) rozsudkem krajského soudu. Hrozila by totiž podle jeho názoru těžko řešitelná paralelní existence dvou rozhodnutí ve stejné věci: jednoho, kterým se dohoda prohlašuje za protiprávní, druhého, kterým se rozpor se zákonem neshledává.

NSS k dané problematice předně poukázal na § 54 odst. 5 s.ř.s., podle kterého rozsudek krajského soudu nabývá právní moci doručením účastníkům. Podle § 54 odst. 6 s.ř.s. je pak výrok pravomocného rozsudku krajského soudu závazný pro všechny účastníky soudního řízení i pro orgány veřejné moci. Okamžikem nabytí své právní moci se tak zrušující rozsudek Krajského soudu v Brně stal nezměnitelným a závazným, tj. předmětná věc byla posouzena konečně a závazně. V této věci tak nebylo potřebné provádět další dokazování a nečinnost správního orgánu proto neospravedlňuje ani zpracovávání další právní analýzy, jež byla vzhledem ke zrušujícímu rozsudku nadbytečná.

Podle NSS právní řád sice připouští možnost zrušení pravomocného rozhodnutí krajského soudu, k takovému průlomů může však dojít pouze výjimečně cestou mimořádných opravných prostředků, mezi něž kasační stížnost patří. Současně NSS zdůraznil, že podání mimořádných opravných prostředků ve správním soudnictví není bez dalšího spojeno s odkladným účinkem. NSS dále

poukázal na dřívější vyjádření svého rozšířeného senátu[6], podle něhož podání kasační stížnosti nemůže bránit správnímu orgánu v pokračování ve správním řízení, neboť „není úkonem ..., jež by odůvodnil neprovádění řádných procesních úkonů či bránil vydání nového rozhodnutí správním orgánem v mezích právního názoru vysloveného v kasačním rozhodnutí krajského soudu. Tak jako účastník správního řízení nemůže podáním kasační stížnosti vyloučit účinky právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí, nemůže tak učinit ani správní orgán svou kasační stížností směřující proti rozsudku zrušujícímu.“

NSS se vyjádřil rovněž k situaci, která by mohla nastat, pokud by NSS na základě kasační stížnosti podané ÚOHS zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně, jímž byla zrušena předchozí rozhodnutí ÚOHS ve věci. Podle NSS však ani riziko, že k tomu dojde, nemá vliv na závaznost zrušujícího rozsudku krajského soudu pro ÚOHS a jeho povinnost vyřídit věc bez zbytečných průtahů.

V případě, že by skutečně došlo k situaci, kdy si budou konkurovat dvě pravomocná správní rozhodnutí, je podle NSS úkolem ÚOHS se s nastalou procesní situací zákonným způsobem vypořádat. Podle názoru NSS by mohlo přicházet v úvahu např. zahájení přezkumného řízení. Předpokladem využití tohoto mimořádného opravného prostředku je nicméně splnění zákonem stanovených podmínek, kterými jsou zejména přípustnost přezkumného řízení a zachování lhůt. Dále je třeba v rámci přezkumného řízení vzít v úvahu skutečnost, že správní rozhodnutí nelze zrušit, pokud by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, byla ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu.

Tento rozsudek NSS má význam výrazně překračující rámec konkrétní kauzy. Řeší totiž právní důsledky složité procesní situace, k níž dochází v rozhodovací praxi ÚOHS relativně často, totiž že jeho rozhodnutí jsou rušena krajským soudem, přičemž posléze může být rozsudek krajského soudu zrušen ze strany NSS. ÚOHS tak na základě právního názoru NSS nebude moci nadále odkládat své nové rozhodnutí, respektující právní názor krajského soudu, ani když bude probíhat paralelně řízení před NSS, ve kterém může být rozsudek krajského soudu zrušen. Pokud se tak stane, mohou se strany bránit zrušení osvobozujícího rozhodnutí jednak argumentem, že již uplynuly lhůty pro použití mimořádného opravného prostředku, jednak tvrzením, že by se zrušením osvobozujícího rozhodnutí došlo na jejich straně k podstatné újmě, která je v nepoměru k újmě vzniklé veřejnému zájmu.

Mgr. Lenka Gachová,
seniorní právník

[Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář](#)

Týn 1049/3
110 00 Praha 1

Tel.: +420 224 895 950

-
- [1] Srov. rozsudek NSS č.j. 5 Ans 10/2010-153 ze dne 9. 12. 2010, >>> [zde](#)
[2] Rozhodnutí ÚOHS č.j. S 20/02-859/02-VOI ze dne 29. 3. 2002, a rozhodnutí předsedy ÚOHS č.j. R 18/2002 ze dne 7. 8. 2003.
[3] Zákon č. [143/2001](#) Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů.
[4] Rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 62 Ca 35/2007-153 ze dne 21. 7. 2009.
[5] Zákon č. [150/2002](#) Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.
[6] Srov. usnesení NSS č.j. 2 Ans 2/2006-49 ze dne 24. 4. 2007 publikované pod č. 1225/2007 Sb. NSS.

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Korporátní dluhopisy v ČR: růst trhu, regulatorní limity a koncentrace rizik v segmentu podlimitních emisí](#)
- [Dělení, převod a přechod podílu v s.r.o.](#)
- [Nařízení PPWR: cesta do pekla dlážděná dobrými úmysly](#)
- [AML - od zákona č. 253/2008 Sb. k AMLR: co konkrétně musí česká povinná osoba změnit do roku 2027](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 37.: Povinná forma jednání ve smlouvách](#)
- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)
- [AML a diskriminace v realitní praxi: chyby, které mohou vyjít draho](#)
- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)